

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1744/2015
12.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца Н.С. из Н., чији је пуномоћник З.Р., адвокат из Н., против туженог Д. з. п. п. у д. с. Т.-б.п. д.о.о. Б., чији је пуномоћник А.С., адвокат из Б., ради поништаја решења о отказу, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 279/15 од 20.02.2015. године, у седници већа одржаној 12.11.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 279/15 од 20.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 3239/13 од 04.07.2014. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено решење туженог од 05.08.2013. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду од 01.09.2012. године због повреде радне обавезе несавесним и немарним обављањем послова на које је распоређен, као незаконит, те је обавезан тужени да тужиоцу призна сва права из радног односа почев од 11.08.2013. године. Ставом другим изреке пресуде одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у којем је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете исплати износ у висини највише 18 зарада. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 90.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 279/15 од 20.02.2015. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. У ставу другом изреке укинута је првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке и предмет у том делу враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Неосновано у ревизији тужени истиче да је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 8. ЗПП, јер је другостепена одлука донета на основу чињеница које је утврдио првостепени суд савесном и брижљивом оценом сваког доказа.

По оцени Врховног касационог суда, у нижестепеним пресудама правилно је примењено материјално право када је поништено као незаконито решење туженог којим је тужиоцу отказан уговор о раду и тужени обавезан да тужиоцу призна сва права из радног односа почев од 11.08.2013. године. Нису били испуњени услови из члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду да тужиоцу буде отказан уговор о раду, будући да у поступку није доказано да је тужилац одређеним понашањем, одређеним начином или конкретном радњом у спорном периоду одбио да лично преда пазар од продатих карата непосредном предпостављеном, па је неосновано истицање у ревизији туженог да су нижестепени судови погрешно применили материјално право. Правилан је закључак другостепеног суда да је тужени у упозорењу обавестио тужиоца о последици у складу са одредбом члана 85. став 4. Правилника о раду, стављајући му до знања на јасан и прецизан начин да ће му бити отказан уговор тек уколико учини исту или сличну повреду. Међутим, спротно изнетој процени у погледу природе повреде радне обавезе, тужени је употребио отказни разлог и донео решење о престанку радног односа, чиме је повредио тужиочево право на одбрану стављањем у изглед сасвим другу извесну последицу у односу на донету одлуку. Како тужени није доказао да је тужилац након достављеног упозорења учинио исту или сличну повреду радне обавезе, правилан је закључак нижестепених судова да је побијано решење о отказу уговора о раду незаконито и правилно поништено.

На основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одбио као неосновану ревизију туженог, јер је утврдио да не постоје разлози због којих је ревизија изјављена, као ни разлози на које Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**